

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὄδος Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΜΗΤΡΩΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΩΣ ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ;

Διατί καταβαίνει ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας εἰς Ἑλλάδα; Διατί ἐπόθησεν ἡ ψυχὴ του νὰ κατήσῃ τὰ κλασικὰ τῶν Ἀθηνῶν ἐδάφη καὶ ξενισθῇ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως Γεωργίου; Διατί ἀκόμη, ὅπως ἀνάπληρώσῃ τὸν πόθον αὐτοῦ, ὑπεδλήθη ἐκ' ἂν ἀέκων καὶ εἰς τὸ προσκόνημα τοῦ Σουλτάνου, ἀφοῦ ὁ Βόσπορος; καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἀγούσιν εἰς τὸ Αἴγαίον; Ἔρχεται ὡς περιηγητής; Ἔρχεται ὡς σύμμαχος; Ἔρχεται ὡς φίλος;

* *

Ἐάν ἤρχετο incognito, ὅπως ἐνίοτε ὁ βασιλεὺς μας περιοδεύει τὰ θέατρα καὶ τὰ ἵπποδρόμια τῶν Μητροπόλεων τῆς Δύσεως, ξένον μετμημφισμένον ὄνομα, ἐάν ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας κάμνη τὸν ἀρχαιολόγον ἢ τὸν φιλόραχον, καὶ μὴ προηγοῦντο τοῦ ταξιδίου του τὰ ζαχαρωμένα ἄρθρα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Βουλγάρσκη Γκλάς, τῶν ὁποίων μεταφρατικὴ ἐξένησεν ἐν ταῖς στίλαις του ὁ «Αἰών», παραλαβὼν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς «Φιλιππουπόλεως», ἄρθρα δι' ὧν ρητῶς ἀπεδίδονται πολιτικὴ σημασία εἰς τὸ ταξίδιον τοῦ ἡγεμόνος, τότε ἠδυνάμεθα νὰ ἐκλάβωμεν τὴν εἰς Ἑλλάδα κάθοδον του ὡς κάθοδον περιηγητοῦ καὶ νὰ ἀναμένωμεν νὰ ἴδωμεν τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας παρακαθήμενον εἰς τὴν Table d'hôte ἢ τὸ Ἀναγνωστήριον τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μ. Βρεττανίας» ἢ τῆς «Ἀγγλίας» μετὰ καὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων του Γερμανῶν ἢ Ἀγγλῶν ἢ Σκανδιναυῶν.

Ἔρχεται λοιπὸν ὡς φίλος προσωπικὸς τοῦ βασιλέως μας; Ἄν καὶ εἴμεθα συνειθισμένοι νὰ βλέπωμεν τὸ ἑλληνικὸν ἀνίκητορον ὄσον οὐδὲν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ, πλημμυροῦν κάθε λίγο καὶ κομματί ἀπὸ φίλους, φίλας, φιλαράκους, φιληνάδες, ἐξαδέλφους, ἐξαδέλφους, συμπεθέρους καὶ λοιποὺς, ὅλους αὐτοὺς καμὲ ἕνα τίτλον δαυκός, πρίγκηπος, δαυκίσσης, μαρκησίας, κοντέσσης, οὐχ ἦττον δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ πρώτη ἐπιστολὴ ἦν διὰ τοῦ πράκτορος Βυζαντινοῦ

ἀπηύθυνεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐκαρποφόρησε τόσον ὥστε νὰ συναφθῇ στενὴ μετὰ τῶν δύο φίλων, καρπὸς τῆς ὁποίας εἶναι τὸ ταξίδιον αὐτὸ τοῦ ἡγεμόνος.

Ἔρχεται τότε ὡς σύμμαχος; Αὐτὴ ἡ τελευταία ἐρώτησις φαίνεται ἡ πιθανωτέρα πασῶν. Καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἐσχημάτισαν βεβαίως ἐξ ὑπαγορεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας, ὅστις πιστεύομεν νὰ εἶνε Ρώσος, αἱ δύο ἐφημερίδες Βουλγαρία καὶ Βουλγάρσκη Γκλάς. Λέγομεν ἐξ ἐμπνεύσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, διότι ἀφ' οὗτο ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας παραβιάξῃ τὸν ὄρκον του ἐσύλλχε τὸ Βουλγαρικὸν Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν καὶ τὴν Βουλγαρίαν εἰς καθαρῶς ρωσικὴν διοίκησιν, ἐπιστήμως πλέον καταστήσας τὴν ἡγεμονίαν του ρωσικὴν ἐπαρχίαν, βεβαίως δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία τύπου ἐκεῖ, ὅπως δὲν ὑπάρχει οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐλευθερίᾳ. Αἱ δύο ἐμπνευσμένα ἐφημερίδες εἰς τὰ πολυσύμαντα ἄρθρα των ἀποβλέπουσιν οὐδὲν ἥττον οὐδὲν ἐλαττον ἢ εἰς τὴν συνομολογήσιν ἑλληνοβουλγαρικῆς συμμαχίας. Ἡ μία λέγει:

«Ἄλλ' ἐὰν, κατὰ τὰς ἐνεστῶσας περιστάσεις, ὧν ὑπὸ αὐτὸ κράτος διατελεῖ ἡ Ἀνατολή, ἐκ τῶν φιλοσοφητικῶν πτωχῶν ἐπισκεύεων ἠδύνατο νὰ παραχθῇ προσέγγισις τις πλείονουα εἰς τὸν σχηματισμὸν ὁμοσπονδίας τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Ἄξιου, ὁλόκληρος ἡ ἡμετέρα χώρα θὰ χαιρέτισε τὸ τοιοῦτο ἀποτέλεσμα μετ' ἐγκαρδίου νέρθουσιασμοῦ.» Ἡ ἄλλη, ἡ Βουλγάρσκη Γκλάς, εἶνε διαχυτικωτέρα. Ἐκχύνεται εἰς συγκινήσεις ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας, δι' ὧν πρώτιστα ἐνεφυσήθη εἰς τοὺς Βουλγάρους τὸ αἶσθημα τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας. Ὀμιλεῖ περὶ ἐθνικῆς ὀφειλῆς τῶν Βουλγάρων εἰς τοὺς Ἕλληνας. Παραδέχεται ὅτι ἐπικρατεῖ ἀδελφότης μετὰ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρωμυλίας. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς παύσεως τοῦ διωγμοῦ τῶν Βουλγάρων τῆς ἡγεμονίας κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Βουλγαρίας. Ἐκφράζει τὴν πεποίθησίν της, ὅτι μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν νῆξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δὲν εἶνε δύσκολον νὰ ἐπιτευχθῇ συνεννόησις τις καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Μακεδονίας, καὶ τότε, αἰρουμένων πάντων τῶν ἄλλων, τῶν ἀντεγκλήσεων καὶ τῆς κακῆς συνεννόησεως, δὲν θὰ ὑπάρχη πλέον κινδυνὸς ἐμπόδιον διὰ πολιτικὴν ἀλληλεγγύως φιλικήν.» Χωρεῖ ἀκόμη περαιτέρω ἡ «Βουλγαρικὴ Φωνή»: Ὀνομάζει τὸ Πατριαρχεῖον Ἄξιον, καὶ δὲν ἀμφισβάλλει ὅτι αὐτὸ τὸ

«άγιον Πατριαρχεῖον, βλέπον ὅτι ἄλλοι καιροὶ ἐπῆλθον, θά
κατανοήσῃ τὸ δυνατόν τῆς ἀρσεως τοῦ σχίσματος.» Καί
ἐπὶ τέλους καταλήγει εἰς τὴν εὐχὴν ἑλληνικῆς συμμοχίας :
«Θά ᾔνε, λέγει, εὐτύχημα δι' ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἡγεμῶν ἡμῶν καὶ
ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος πεισθῶσι ἀμοιβαίως, ὅτι ἡ μόνη
«λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἐγκείται ἐν τῷ συνδέ-
σμῳ πασῶν τῶν ἐθνικότητων τῆς ἑλληρικῆς χερσονήσου.»

*

Εἶνε ταῦτα σαφῆ ;
Ἦς λόγια καὶ γραφόμενα τὰ εὐρίσκουμεν σαφέστατα.
Εἶναι ἀμέλιτα ὅσον ὄξεια, ὥστε ὁμοιάζουν τὰ πνεύ-
ματα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια καὶ ἀσφραγισμένον τὸ πνεύμα
μεθύσῃ. Καὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενῆ τὰ νῦρα, οἱ παιδευόμενοι
εὐκόλως ἐν τῇ μέθῃ αὐτῇ, ἠδύνατο νὰ καταληθῶσιν ὑπὸ
συγκινήσεως ἐπιληπτικῆς καὶ νὰ θερμοανθῶσιν καὶ νὰ ζη-
τωκραυγάσουν καὶ νὰ θελήσουν ν' ἀσπασθῶσι τὸν ἡγεμόνα
τῆς Βουλγαρίας ὅστις ἔρχεται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα
μας τὴν ἐθνικὴν ὀφειλὴν τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους καὶ νὰ θέ-
σῃ τὰς βάσεις τῆς λύσεως τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ὑπὲρ
Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων.

Ἄλλ' ἐνῷ αὐτὰ λέγονται καὶ αὐτὰ γράφονται, ἅς ἴδωμεν
καὶ ὅποια γίνονται ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀπέναντι τῶν Ἑλ-
λήνων.

Καὶ πρῶτον μίαν ἐξήγησιν, κύριοι Βούλγαροι. Ὁ Ἑλλη-
νισμὸς δὲν ἔχει ἔδραν τοῦ οὐδὲ τὰ ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως
Γεωργίου, οὐδὲ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Ἀθηνῶν, οὐδὲ τὴν
ἐπικράτειαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἀποβλέπει μακρὰν, ὅπως σεῖς ἀποβλέ-
πετε μακρύτερα. Εἰμεθα ἔθνος χωρισμένον εἰς ἐλευθέρους
καὶ δούλους· ἂν φαντασθῆτε ποτε ὅτι οἰκογένεια, τῆς ὁ-
ποίας δύο κῆραι ἠχμαλωτίσθησαν ὑπὸ ληστῶν, ἀρνού-
μένων νὰ τὰς ἀποδώσωσιν, εἰμὴ διὰ λύτρων αἵματος ἢ
χρήματος, ὅτι δύναται ἡ οἰκογένεια νὰ λησμονήσῃ τὰς
δύο αὐτὰς κῆρας καὶ νὰ μὴ περισυλλέγῃται διὰ νὰ ἐπιτα-
θῇ μίαν ἡμέραν κατὰ τῶν ληστῶν, κύριοι Βούλγαροι ἀπά-
τῆστε ! Εἰμεθα μετὰ τοῦ αἰγίου, ὅπως τῶρα τὸ ὀνομάζετε,
Πατριαρχεῖον συνδεδεμένοι, ὅπως δὲν δύνασθε ἀκόμη νὰ
φραντασθῆτε. Ἄν ᾔνε αἱ Ἀθηναίαι τὸ στέμμα ἡμῶν, ψυχὴ ἡ-
μῶν εἶνε τὸ πατριαρχεῖον. Πᾶσαν πληγὴν, ἣν καταφέρετε
κατὰ τοῦ Πατριαρχείου, εἶνε πληγὴ ἐναντίον ἡμῶν ἐξ ἀν-
τανακλάσεως. Τὴν αἰσθανόμεθα, ὅπως ἡσθάνθη ὁ ἀδελφός
τοῦ Λουὶ Μπλάν τὸ τραῦμα ὅπερ κατένευξεν ἐναντίον τοῦ
ἐν ἄλλῃ πόλει εὐρισκομένου ἀδελφοῦ του καὶ εἰσελθόν ἀδ-
θερεῖ εἰς τὸν σιδηρόδρομον τὸν εὖρε πληγωμένον ἐπὶ τῆς
κλίνης του. Ἄν ᾔνε ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς ἡ ρομφαία μας, τὸ
Πατριαρχεῖον εἶνε ἡ πορφύρα μας, καὶ τὴν πορφυρὰν αὐτὴν
τὴν ἔχετε καθημαγμένην, κύριοι Βούλγαροι. Εἶδετε ὅτι ἐ-
λάβομεν ἀναιμάκτως Θεσσαλίαν καὶ μίαν ἐπαρχίαν τῆς Ἠ-
πειροῦ καὶ ἀντὶ νὰ ἀγαλλιασθῶμεν, ἵπ' ἐναντίας, ἐπενηθήσαμεν !

Εἶδετε ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν ἑλληνισμὸν μὴ περιλαμβανόντα
τὴν γῆν ἐκεῖνην, ἐξ ἧς ἄλλοτε ἠκτινοβόλησε τὸ ὄνομά μας
ἐπὶ τῆς ὑψηλοῦ ὄλης, εἰς ἣν ὀφείλονται δύο πολιτισμοὶ ἐν
τῇ Ἀσίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, τὴν ἀτυχῆ, ὅπως τὴν ὀνομά-
ζετε, καὶ ὅπως εἶναι καὶ ἐξ αἰτίας σας καὶ ἐξ αἰτίας μας,
Μακεδονίαν. Γνωρίζετε ὅτι ἡ Θράκη εἶναι ζυμωμένη ἀπὸ
τὰ αἵματά μας καὶ ὅτι αἱ ρίζαι ὄλης τῆς θρακικῆς βλα-
στήσεως εἶναι πορφυραὶ ἐξ αἵματος ἑλληνικοῦ. Τί νὰ σὰς
κάμωμεν ; ὅταν ἐγεννησθε σεῖς, ἡμεῖς ἡγεμονεύομεν. Τοιοῦ-
τοι δὲ τίτλοι οὔτε λησμονοῦνται, οὔτε παραγράφονται.
Εἰμεθα ἐμπνευγμένοι εἰς δίκην, ἐξ ἐκεῖνων αἰτίνας διαίω-

νίζονται, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἀποφασίζονται, ἐξ ἐκεῖ-
νων αἰτίνας μεταδίδονται κληρονομικῶς ἀπὸ πατρὸς εἰς
υἱόν, καὶ ἀπὸ υἱοῦ εἰς ἐγγονον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑστάτου δὲ τῶν
ἀπογόνων δὲν ἐγκαταλείπονται, ἀλλὰ διεκδικοῦνται. Εἰς τὴν
δίκην αὐτὴν παρίστασθε μεριδιούχοι· οἱ τίτλοι σας θὰ ἐξε-
τασθῶσι καὶ ὁ ὑπέρτατος δικαστὴς—ὁ περὶ ὑπάρξεως· ἐθνο-
λογικὸς ἀγὼν—θ' ἀποφασίσῃ.

Ἄλλ' ἰώρα ἐπιζητεῖτε συμβιβασμόν. Ἄς ἴδωμεν πῶς
ἔρχεσθε ζητοῦντες συμβιβασμόν ; Φέρετε τούλαχιστον
κλάδον ἐλαίας μετὰ χεῖρας, ἢ προτείνετε λόγην ; Τὰ
δύο ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, δι' ὧν προπέμπετε τὸν Ἠγε-
μόνα εἰς Ἀθήνας, σὰς τὰ χαρίζομεν. Εἰμεθα ἡ κλασικὴ γῆ
τῶν ἀρθρῶν καὶ τῶν ἐφημερίδων· ἄρθρα δὲν διψῶμεν καὶ ἡ
θεὰ των, ὅπως ἡ θεὰ τῶν ὄψων εἰς τὸν χορτασμένον, μὰς
προκαλεῖ ἔμετον.

* *

Ἄφ' ἧς στιγμῆς διεδόθη ὅτι ὁ νέος πολιτικὸς πράκτωρ
μας ἐν Σόφια κ. Κλέων Ραγκαβῆς, μεταλλάσων τὴν ἀρνη-
τικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βυζαντίου καὶ τὴν οὐδενιστικὴν τοῦ
Δόσκου, ἐτρέπη γραμμῆν θετικωτέραν· ἐνεργείας, ἐξήγησε
προσέγγισιν τῶν δύο ἐπικρατειῶν καὶ ὡς καρπὸς τῆς προσ-
εγγίσεως αὐτῆς ἀπεδείχθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἡγεμόνος παρὰ
τῷ βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος, ἐν γεγονόσι μέγα, περατώδες, ἀ-
καταλόγηστον, ἐτελεῖτο ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ ἐγκαθί-
δρυσις τοῦ Ἐξάρχου πάσης Βουλγαρίας μετὰ
τῆς Συνόδου του. Ἄν ἤρχετο ὁ Πάπας ἐδῶ μὲ τὴν
αὐλὴν του, ἂν μετέβαινον ὅλοι οἱ Ἀρχιεπίσκοποι τῆς Ἀγ-
γλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐνεκαθίσταντο ἐν Μόσχᾳ καὶ
Πετρούπολει, ἂν ἀνεχώρει ὁ Σαίχουλισλάμης τῶν Τούρκων
μαζὺ μὲ ἐν δζαμί ἐν Ρώμῃ, ὅλα αὐτὰ θὰ ἦσαν ἐπίσης πα-
ράδοξα, ὡς παράδοξος ὑπῆρξεν ἡ ἐν μέσῳ Ὀρθάκῳ τοῦ
Βοσπόρου ἐγκαθίδρυσις τοῦ Ἐξάρχου Βουλγαρίας μετὰ τῆς
Συνόδου αὐτοῦ. Κατὰ τίνος ἡ ἐγκαθίδρυσις αὐτῆ ἐστρέφε-
το ; ὅχι βέβαια κατὰ τῆς Πύλης, ἣν μάλιστα καὶ ἐκολά-
κυνε παρουσιάζουσα τὴν Βουλγαρίαν ὅχι πλέον ὡς ὑπόφο-
ρον ἡγεμονίαν τῆς ἐπικυριαρχοῦ Πύλης, ἀλλ' ὡς καθαρῶς
τουρκικὴν ἐπαρχίαν. Ἐστρέφετο κατὰ τοῦ Οἰκουμένου Πα-
τριαρχείου καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ὀρθάκης καὶ Μακεδονίας. Τὸ
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διεμαρτυρήθη, ἀλλ' ὁ Ἐξάρχος
καὶ ἡ Σύνοδος ἔμεινε καὶ μένει ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἡ
Πύλη διεπραγματεύετο μετὰ τῆς Ρωσίας τὸ ζήτημα τῆς
πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἰσως ἀντὶ κεφαλαίου καὶ ἀντὶ
τόκων ἐπλήρωσε τὴν Ρωσίαν μὲ τὸ πραξικόπημα τῆς Βουλ-
γαρικῆς Ἐκκλησίας. Συγχρόνως ἡ Πύλη ἔθετο ἀνοσίαν χεῖρα
κατὰ τῶν λεγομένων βερατιῶν, προνομίων δηλαδὴ τῶν ἐ-
πισκοπικῶν περιφερειῶν, ἀπὸ τῆς Κατακτισεως ἀπονεμη-
θέντων, ταῦτο εἶπεῖν ἐλευθερίῳ, ἂν ἐπιτρέπηται ἡ λέξις
αὐτῆ ὑπὸ ζένην κυριαρχίαν, τῶν δούλων Ἑλλήνων.

Δὲν εἶχεν ἀρὰ γὰρ ἡ ἀνοσιουργία αὐτῆ τῆς Πύλης, καθ'
ἧς παλαίει τὸ ἅγιον, κατὰ τοῦ Βουλγάρου, πατριαρχεῖον
καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἐγκντάστασιν τοῦ βουλγάρου Ἐ-
ξάρχου καὶ τὰς διαπραγματεύσεις Πύλης καὶ Ρωσίας περὶ
πολεμικῆς ἀποζημιώσεως ;

Ἐχομεν ἡμῶς καὶ γεγονότα ἀνελληνικὰ ἐν μέσῃ Βουλ-
γαρίᾳ γεγονότα σφαδάζοντα ἐν τοῖς προσφάτοις ἀρχείοις
τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου μας. Ἐνῷ ἡ κεντρικὴ
κυβέρνησις ὑπέχετο εἰς τὸν Κλέωνα Ραγκαβῆν ὅτι ἐδῶσαν
ἄδειαν νὰ ἀνοίσουν οἱ παρανόμως κλεισθέντες ἑλληνικοὶ
ναοὶ καὶ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, οἱ διοικηταὶ ἐν τούτοις προ-
φραξίζόμενοι ὅτι θὰ ἐξαναστῇ ὁ Βουλγαρικὸς λαὸς, οὔτε
ναοὺς ἤνοιξαν οὔτε σχολεῖα ἑλληνικὰ ἀπέδωσαν εἰς τοὺς

νομίμους κυρίους των, τὰς ἑλληνικὰς λεγομένας Κοινοτήτας.

Καὶ ἰδοὺ ἡ μνήμη ἡμῶν παρουσιάζει ἄλλο φαινόμενον
ἑλληνοβουλγαρικοῦ συμβιβασμοῦ, τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς
Ἰθαγενείας, τὸ ὅποσον ἐπιστήμῳ ἐνόμισεν ὅτι ἔλυσε ὁ κ.
Κλέων Ραγκαβῆς, πραγματικῶς ὅμως δὲν ἔλυσε, διότι ἡ
κυρία Βουλγαρία δὲν ἀναγνωρίζει ἑλληνας ὑπηκόους ἀκρι-
θῶς ἐκεῖνους, τοὺς ὁποίους δὲν ἀναγνωρίζει καὶ ἡ τουρκικὴ
κυβέρνησις. Ὡστε κινδυνεύει τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὁ ἀγ-
γελλόμενος ἑλληνοβουλγαρικὸς συμβιβασμὸς εἶνε καθαρὸς
τουρκοβουλγαρικὸς συμβιβασμὸς.

Καὶ ποῖα εἶναι ἡ πολιτεία τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδο-
νίᾳ ; Ὑπάρχει βεβαίως μέρος τῆς Μακεδονίας βουλγαρικόν
αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνούμεθα. Ἄλλ' οἱ κύριοι Βούλγαροι δὲν ἐ-
νεργοῦν ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ μέρους τῆς βορείου Μακεδονίας. Ἐ-
ποφθαλμοῦν τὴν νότιον Μακεδονίαν καὶ ἐστήσαν τὸ διδα-
σκαλεῖόν των ἐν μέσῃ Θεσσαλονικῇ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγ-
κληματῶν ὁ πρὸς Δικόδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων
Σύλλογος ὑπὸ τὴν φιλοπάτριδα τοῦ Πανταζίδου ἐνεργείαν
εἰσεῖτε τὸ Ἑλληνικὸν Διδασκαλεῖον.

* *

Ἐρχεσθε λοιπόν, κύριοι Βούλγαροι, μὲ κλάδον ἐλαίας νὰ
ἐπισκεφθῆτε τὰς Ἀθήνας· μὰς ἡ μὲ λόγῃς προτεταμένας ;

Καλεσθῶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξ ἄλλης ἐπιστολῆς ἐκ Πατρῶν, διαλαμβανούσης καὶ
αὐτῆς περὶ τῆς λογοδοσίας τοῦ κ. Ρηγοπούλου, ἀποσπῶμεν
μόνον τὸν πρόλογον :

«Ὅταν ἀνεθῆταμεν εἰς τὸν κ. Ρηγόπουλον τὴν ἐντολὴν νὰ
μὰς ἀντιπροσωπεύσῃ παρὰ τῷ βασιλεῖ, δὲν τὸ ἐπράττομεν,
διότι ἐθεωροῦμεν αὐτὸν τὸν μόνον κατάλληλον διὰ τοῦτο.
Μὰς ἐπρότειναν τὸν κ. Ρηγόπουλον καὶ σιωπηλῶς τὸν παρε-
δέχθημεν, διότι θὰ ἦτο πολὺ προσβλητικὸν νὰ τὸν ἀποκρού-
σωμεν καὶ διότι ἐπὶ τέλους ἠλπίζομεν ὅτι θὰ κατόρθωνε νὰ
ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολὴν μας ὅσον καὶ ἂν ἦτο Ρηγό-
πουλος.

Ἄλλ' ὁ κ. Ρηγόπουλος δὲν τὸ κατόρθωσεν. Ὁ κ. Ρηγό-
πουλος ἐγίνε καταγέλαστος. Μήπως ὅμως διὰ τοῦτο πρέπει
νὰ παραδεχθῆτε, ὅπως ὁ «Αἰὼν» προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ,
ὅτι τὰ συλλαλητήριά μας δὲν εἶναι συναθροίσεις λαοῦ σκε-
πτομένου, λαοῦ πάσχοντος, λαοῦ ἔχοντος συναίσθησιν τῶν
δικαιωμάτων του, λαοῦ ἔχοντος συναίσθησιν τῆς δυνάμεως
του ;

Πρέπει νὰ ἐνοήσῃτε ὅτι ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν δὲν κοιμᾶ-
ται. Πρέπει νὰ ἐνοήσῃτε ὅτι παρήλθε διὰ τὰς Πάτρας ἡ
ἐποχὴ, καθ' ἣν ὁ μὲν καὶ ὁ δὲ ἦσαν ἰσχυροὶ, διότι ἦσαν ἀρ-
χηγοὶ κομμάτων.

Τὰ γεγονότα ἀλλεπάλληλα ἐπερχόμενα θὰ καταδείξωσι
τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μου.»

Φυλακαί. Εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς Μενδρεσὲ καὶ
Κόκλα τῆ ἐπινεύσει τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ποικίλας μεταρ-

ρυθμίσεις ἐπήνεγκεν ἡ ὑπὸ τοῦ συλλόγου Παργασσοῦ συστη-
θεῖσα πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν ἐπιτροπὴ. Ὁ ἀκάματος πρό-
εδρος αὐτῆς πολλὰκις τῆς ἡμέρας ἐπισκέπτεται τὰς φυλα-
κὰς, οὐχ ἥττον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη ἐργάζονται λίαν φιλο-
τίμως καὶ δραστηρίως· ἀχρι τοῦδε μετεσχηματίσθησαν διω-
μάτια εἰς εὐρύχωρα σχολεῖα, ἔτερα εἰς ζυλουργεῖα, ὑποδη-
ματοποιεῖα κλπ. εἰς ἕκαστον δὲ τούτων ὑπάρχει ἱκανὸν
ὕλιον χρήσιμον πρὸς ἐργασίαν, ἢ μετὰ θέρης διδάσκαλοι
καὶ μαθητευόμενοι ἀνάλαβον. Ἐν ἑκατέρῃ τῶν ἐν αὐτοῖς
σχολῶν φοιτῶσι πλείονες τῶν πενήτηκοντα κρατούμενων ἀσ-
χολούμενοι εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς στοιχειώδους ἀναγνώσεως,
γραφῆς καὶ ἀριθμητικῶν πράξεων. Ὁ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως
βόμβος ὑπενημιόζει εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τὴν μερικαίω-
δην μελωδίαν τῶν δημοτικῶν σχολείων· ἀκρα ἐκουσία πει-
θαρχία καὶ εὐκρινὴς εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς διδάσκοντας,
εἶνε ἐγγύγνα συναγοροῦντα ὑπὲρ τῆς εὐδωσσεως τοῦ ἀρξα-
μένου ἔργου· καὶ μόνον ἡ τάξις τῶν λωποδυτῶν διαμαρτύ-
ρεται κατὰ πάσης ἐργασίας· ἀλλὰ δὲν ἀμφισβῆλλομεν, ὅτι
ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προνοήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ μέτρα ἀναγκα-
στικά πρὸς ἀποσόδησιν τῆς κακοήθους ἀντιδράσεως ἐκ τῆς
τάξεως τῶν λωποδυτῶν, οἵτινες οὐδόλως ὑστεροῦσι νὰ λά-
βωσι μέρος εἰς τὸ δις καθ' ἑκάστην χορηγούμενον συστάτιον.

Μανθάνομεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἀρχεταὶ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ
Φρενοκομείου Δρομοκαῖτου. Θεμέλιος λίθος τίθεται . . .
ὁ βουλευτὴς Πατρῶν κ. Ρηγόπουλος.

Ὁφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν καὶ τοὺς συνηγόρους τῆς νέας
Ἑλένης Δεσποτάκη κυρίου Μομφεράτου καὶ Ἀραβαντινὸν,
μετ' αὐταπαρνήσεως ἀναλαβόντας νὰ τὴν ὑπερασπισθῶσιν,
ὅτε ἡ ἀτυχῆς Κρητικοπούλα δὲν εὕρισκε δικηγόρον νὰ τὴν
ὑπερασπισθῇ.

Ὁ κ. Κωνστ. Νιώτης ἐξ Ἠλείας καὶ υἱὸς τοῦ Δημάρχου
Λαμπεῖας, μετ' ἐξετάσεως, καθ' ἣς καὶ οἱ ἐξετάζοντες κα-
θηγηταὶ του τὸν ἐπήνεσαν καὶ οἱ πολυπληθεῖς ἀκροαταὶ
του τὸν ἐθαύμασαν καὶ τὸν ἐχειροκρότησαν, ἐγένετο διδά-
κτωρ τῆς Νομικῆς. Ὁμολογοῦμεν ἀληθῶς, ὅτι ὀλίγοι ἐκ τῶν
μέχρι τοῦδε, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐξεταζομένων, εὐρέθησαν
τόσον τελείως κατηρτισμένοι ἐπιστημονικῶς, ὅσον ὁ κ. Νιώ-
της. Ἐκ καρδίας συγχαίρομεν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πατριώ-
ταις ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει ἐνὸς δεξιωτάτου ὑπερασπιστοῦ τῶν
δικαίων των.

Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

(ΕΚΘΗΣΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ)

Εἰς πένθιμον καὶ κατανοκτικὴν τελετὴν ἐκάλει ἀφω-
σιωμένους φίλους ὁ πρὸς τὴν ἱεράν μνήμην ἄπειρος σεβασμὸς

του άειμνήστου Κουμουνδούρου συνοδεύοντας τόν υιόν του μεγάλου εκείνου άνδρός Σπυρίδωνα μέχρι της ιδιαιτέρας πατρίδος του, άποκομίζοντα τήν καρδίαν του πατρός αυτού μετά ειδικού της άτμοπλοϊκής εταιρίας Γιαλούση.

Τήν 10 ώραν π. μ. του Σαββάτου άπεπλεύσαμεν εκ Πειραιώς, έχοντες συνταξιδιώτιστα τήν ευγενή εκείνην και μεγάλην καρδίαν. Καθ' όλον τό διάστημα του ταξιδιού μας έβασίλευε νεκρική σιγή, τά δε πρόσωπα ήμωv κατηγή και σκυθρωπά εξέφραζον τό έν ταις καρδίαις ήμωv βαθύτατον άλγος.

Τήν 2 ώραν μ. μ. της Κυριακής εις άπόστασιν μιλίων τιων από της προκομαίης των Καλαμών διεκρίναμεν άμυδρώς μελανώτατα σημεία, άτινα καθόσον προσηγγίζομεν άπεκαλύπτοντο ως τόσο όμιλοι συμπεπυκνωμένων ανθρώπων, άναμενόντων από της πρώτας μετ' άνυπομονησίας και άγωνίας τήν έλευσιν του πολυτίμου αυτών λειψάνου. Άλλά κακή μοίρα ή ύπλογή εκείνη δεν ώμοιάζε προς εκείνας, όποτε σύμμιξις ή έλλυσις της Μεσσήνης και Λακωνίας έχαιρέτιζε τόν Κουμουνδούρον μετ' σμικρών και άψίδων, μετά ζητωκραυγών και χαρμωσύνου ένθουσιασμού τήν ύποδοχήν εκείνην συνάδουον δάκρυα και λυγμοί, κοπετοί και θρήνοι, και παρηκολούθουν τά σύμβολα του πένθους και του θανάτου. Από της αποβάθρας, ένθα είχον συρρεύσει όλαι αι Καλάμαι και άπειρον πλήθος των τριών επαρχιών Οϊτύλου, Μεσσήνης και Λακωνίας, παρέλαβον μετά βαθυτάτης συγκινήσεως από των χειρών των υιών Κουμουνδούρου τήν καρδίαν ή δέμαρχος του δήμου Άβίας, έν ή ή Κουμουνδούρος έγεννήθη, και ή του Έύας, εις έν ή μέγας εκείνος άνήρ ήτο έγκατεστημένος. Πάντες ούτοι άσκεπείς και μετά βαθυτάτου σεβασμού έσταμάτησαν κατά τήν πλατείαν της παραλίας, όποτε ή δικηγόρος κ. Κυταριόλας κατέβησεν εκ μέρους του δικηγορικού συλλόγου στέφανον μετ' αναλόγου περιπαθούς προσφωνήσεως μετ' αυτόν ή άγαπητός τή οικο-

γενεία Κουμουνδούρου βουλευτής Οϊτύλου κ. Λεωνίδας Καπετανάκης, καταθέσας εκ μέρους της επαρχίας του στέφανον, συνεκίνησε διά συντόμου και λαμπράς προσφωνήσεως τά πλήθη. Δύο έτεροι ώραιοι και καλαισθητικώτατοι στέφανοι κατετέθησαν εκ μέρους των οικογενειών Παγώνη και Λεονταρίτου.

Ένταύθα νεκροφόρος άμαξα παραλαβούσα τήν κάλπην, της οποίας τάς ταινίας εκράτουν οι υιοί Κουμουνδούρου και οι άνωτέρω δήμαρχοι εξεκίνησε διευθυνομένη προς τήν πόλιν των Καλαμών και παρακολουθουμένη ύφ' άπασων των λοιπών άμαζών και σύμπαντος του λοιπού πλήθους, και μετά μικρόν ή νεκρική πομπή ήστάτο παρά τήν πλατείαν Μαυρομιχάλη, όπου ή άρχιερεύς μετά του κλήρου άπάσης της επαρχίας κρατών εις τάς χειράς του πολυτίμου στέφανου προσεφώνησεν και ούτος συγκινητικώτατα αι δε οικογένειαι Δουκάκη και Κουτσομητοπούλου προσέφερον ώραιάς Καμελίας με κυανολεύκου ταινίας. Είτα ή πομπή έπορεύθη εις τόν Ναόν της Υπαπαντής, παρά τήν θύραν της οποίας ή βουλευτής κ. Γζάνης προσέφερε στέφανον εκ μέρους της οικογενείας Βράχμαν μετά δε τό τελεσθέν μνημόσυνο ή ίατρος κ. Άλμπανάκης εξώμνησε τάς άρετάς του Κουμουνδούρου διά καταλλήλου λόγου.

Από της εκκλησίας άπασα ή πολυπληθής εκείνη συνοδεία διευθύνθη πεζή προς τήν Κάτω Πλατείαν και έστη πρό του Δημαρχείου της πόλεως. Ητο δε τό θέαμα γραφικώτατον έν όλη τή πενήτιμω αυτου μεγαλοπρεπεία, όπερ παρίστανον οι εξώσται, τά παράθυρα και αι προσόψεις έν γένει των οικιών κεκαλυμμένα διά μελανών ύφασμαστων, πολλά των οποίων έχρησίζομεν και ως πλαίσια της γλυκυτάτης εικόνας του μεγαθήμου εκείνου άνδρός από του εξώστου λοιπόν του Δημαρχείου ή βουλευτής κ. Γζάνης εξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον ή δε Σάββας Δουκάκης έμμετρον έλεγείον.

ΛΟΓΟΛΟΣΙΑ

ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΗΜΩΝ)

Πάτραι, 13 Άπριλιου.

«Καθήκον ήρόν, ειπε προοιμιάζομενος, καθήκον του ό-
»ποιού εγώ μόνος συναισθάνομαι τήν σημαντικότητα, ίδού
»με φέρει έν μέσω ήμωv. Έπεθύμουν διακαώς νά ήτο δυνα-
»τόν ν' άκουσθώ σήμεραν παρ' όλων των έλλογέων μου,
»των έκλογέων εκείνων, οίτινες εις τάς ώρας ήμωv έπαγ-
»γγελίας πιστεύσαντες, άγνοί εκείνοι πατριώται, πίοι της
»τάξεως και της ενομίας, άποτροπιάζομενοι τήν σπατάλην
»και τήν διασπάθισιν του δημοσίου πλούτου, συναισθαν-
»θέντες τήν εθνικήν ταπεινώσιν μετά τήν ύπογραφήν της
»συνθήκης της 31 Μαρτίου, και άποφασίσαντες νά πατά-
»ξώσι τήν άνομίαν και τήν αυθαιρεσίαν, κατήνεγκον τήν
»νίκην της 20 Δεκεμβρίου 1881 και έπροκάλεσαν τά ζωη-
»ρα και ειλικρινή συγχαρητήρια του έντίμου άρχηγού τότε
»της αντιπολιτεύσεως κατά τήν εκ της πόλεως ταύτης διά-
»βασίν του.»

Άφού είπεν ότι ετάχθη εις τήν αντιπολίτευσιν, ότι έγνω-
στοποίησε ταύτο δι' έπιστολής του προς τους έκλογείς του
και άνήγγειλε τόν σκοπόν δι' έν τούς έπροσκάλεσεν ήδη,
μετά πολλά ειπε και τά εξής :

«Σά; προσεκάλεσα λοιπόν ίνα δώσω τάς ήθικάς και πο-
»λιτικάς εϋθύνας, ά; ύπέχω ως αντιπρόσωπό; σας, ως έν-

Ηδη πάσα εκείνη ή πολυάριθμος πομπή επιβάσα άμα-
ζών, έλαβε τήν προς τήν Μεσσήνην άγούσαν, προηγουμέ-
νης έννεαμελούς εκ Νησίου επιτροπής, ήτις άφίκετο προς πα-
ραλαβήν της καρδίας του Κουμουνδούρου, άφ' έτέρ. υ έριπ-
ποι πολλοί φουστανελοφόροι και άλλοι συνεπλήρουν τήν
πένθιμον εκείνην άμαξοδρομίαν, και μετά ήμισείας ώρας ή-
δοιπορίαν έστημεν εις τήν τοποθεσίαν τήν καλουμένην ΑΧά-
νια Κουμουνδούρου όπου ή πενθερά του Κουμουνδούρου έ-
ξήλθεν εις προϋπάντησιν του μεγάλου αυτης συγγενούς και
διά των γοερών της φωνών εκίνησεν εις λυγμούς και δάκρυα
όλους τους άρειμανίους; εκείνους συνοδούς του Ταυγέτου της
Ήώμης. Η συνοδεία επάνελαβε τήν πορείαν της και περι
τήν 5ην μ. μ. της Κυριακής άφίκετο εις τήν ιδιαιτέραν πα-
τρίδα του Κουμουνδούρου; έδώ ή συγκίνησις εφθασεν εις τό
κατακόρυφον σημείον, και νέοι στέφανοι πολλοί κατετέθη-
σαν, και άνθη, και ταινίας περιέβαλον τήν καρδίαν, και
μοιρολόγια πικρά άντήχησαν, και δεν ύπήρξε μία ψυχή
ήτις νά μη εθρήνησε τό τέκνον της Μεσσήνης, του οποίου
ή διάνοια εφθανε μέχρι των κορυφών του Ταυγέτου. Εις τήν
ειλικρινή προσφωνήσιν του κ. Καρατζά, έν ή άνέμιξε και
τό όνομα του υιού του Σπύρου, ούτος διά προχείρων τιμών
λέξεων άντεφώνησε συγκεκινημένος, ένσταλάξας ούτω μι-
κράν παραμυθίαν εις τους τεθλιμμένους συμπατριώτας του
Κουμουνδούρου, οίτινες εις τάς όλίγας εκείνας λέξεις του
υιού διεγίγνωσκον ένσαρκωμένην τήν νεκράν του πατρός
καρδίαν.

Τελευταίον ή καρδιά μετηνέχθη εις τόν Ναόν του Προ-
δρομού και έδώ έναπετέθη εύλαβώς, όπως τοποθετηθή βρα-
δυτέρον έν Μουσουλείω, όπερ ή Μεσσήνη θέλει στίσει έν
ύψηλω τινί λόφω, έν αι μεταγενέστεραι γενεαί θα επισκέ-
πτωνται ως έν εκ των λαμπροτέρων μνημείων της νεωτέρας
Έλλάδος.
Α. Κόκοκς

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. άρθ. 487)

Ο Λυκογιάννης δεν ήκουεν, άλλ' εβάδιζε βραδέως, διευ-
θύνων τους όφθαλμούς δεξιά και άριστερά εις τάς οικίας. Τέλος έστη εμπροσθεν παντοπωλείου, εις τό όποιοι και είσπληθε.

Πρώτην ήδη φοράν τόν είδον εισερχόμενον εις οικίαν. Τό
πράγμα εφάνη παράδοξον και προκάλεσεν ίκανήν συνά-
θροισιν ανθρώπων εμπροσθεν του εργαστηρίου.

Η παντοπώλις, μόνη κατά τήν στιγμήν ταύτην, κατ' άρ-
χάς πολύ φοβηθείσα είχεν άποσυρθή όπισθεν του γραφείου
της, άλλ' άνεβάρησε βλέπουσα ότι ή Λυκογιάννης έπισκέ-
πτετο αυτήν μετά προθέσεων όλως ειρηνικών.

— Τί θέλετε; του είπε.

Ο Λυκογιάννης κτυπήσας τό πλινθίστρωτον τετράγω-
νον διά της άκτιρίδος του πυροβόλου του και διά χειρονο-

μιών, δεικνύων τό είκοσάφραγκόν του, εξήτησε νά ειπή εις
τήν παντοπώλιδα τί ήθελεν.

Άλλ' κύττή δεν ήδύνατο νά έννοήσῃ.

Όπισθεν του Λυκογιάννη περιέρχοι τινες είχον εισέλθει
εις τό εργαστήριον. Έξεπλάγησαν βλέποντες αυτόν διερχό-
μενον τήν φλιάν της οικίας, και άκόμη περισσότερον, όταν
είδον χρυσοῦν νόμισμα εις τάς χειράς του.

Τί, ή Λυκογιάννης έχει χρυσίον; Πώς τουτο; Άνεκάλυ-
ψε θησαυρόν; Βεβαίως δεν ήδύνατο ούδεις νά πιστεύσῃ ότι
έκλεψε τό χρυσοῦν νόμισμα.

— Πώς, είπεν ανθρωπός τις εις τήν παντοπώλιδα, δεν
βλέπετε τί σῆς ζητεί ή Λυκογιάννης;

— Όχι.

— Δεν μαντεύεστε, θέλει ν' αγοράσῃ ήτι χρειάζεται διά
νά γεμίτῃ τό πυροβόλον του.

— Άλήθεια, αλήθεια, είπεν ή γυναίκα κτυπώσα τό μέ-
τωπον. Πώς νά μὴν τό έννοήσῃ άμέσως;

— Έχετε πυρίτιδα;

— Γνωρίζετε καλά ότι δεν επιτρέπεται νά πωλώμεν.

— Έστω, ή Λυκογιάννης εύρίσκει άλλού. Έχετε σφαίρας;

— Ω! τουτο δεν μάς λείπει; εκάμαμεν τήν προμήθειάν
μας διά τό κυνήγι και... δεν θά γίνῃ κυνήγι φέτος, ώστε
σφαίρας θά μάς μείνουν.

— Διά τό προσεχές έτος.

— Βέβαια, άλλ' εξωδούσαμεν χρήματα διά του χρόνου.

— Δείξατε εις τόν Λυκογιάννην τους διαφόρους αριθμούς
των σφαιρών, νά εκλέξῃ.

Η παντοπώλις έσπευσε νά θέσῃ πρό των όφθαλμών του
Λυκογιάννη διάφορα κυτία περιέχοντα σφαίρας διαφόρου
μεγέθους.

Ο Λυκογιάννης παρατηρήσας εκίνησε τήν κεφαλήν ζητών
νά παραστήσῃ ότι δεν ήθελεν εκ τούτων. Συγχρόνως οι ό-
φθαλμοί του διευθύνθησαν εις έτερον κυτίον πλήρες διαφό-
ρων σφαιρών. Έλαβε μίαν και έδειξεν εις τήν γυναίκα μετά
βλέμματος έκφραστικου.

— Για δες, είπεν ή ανθρωπος, δεν είνε ζών ή Λυκογιάν-
νης. Δεν έχει ανάγκην νά ζεύρῃ νά όμιλῃ διά νά έννοηθῃ,
θέλει σφαίρας; έχετε;

Η παντοπώλις παρουσίασε τό δοχείον των σφαιρών, έν
ώ ύπῆρχον έννεά. Ο Λυκογιάννης έδοκίμασε μίαν εις τό
στόμιον του πυροβόλου και εκαμε σημείον ότι ήθελεν άκό-
μη και άλλας.

— Καλά, είπεν ή άντι του Λυκογιάννη όμιλών, βρίσκει
ότι έννεά σφαίραι δεν φθάνουν, άλλ' άδιάφορον, επειδή
ειε της όλκῃς του όπλου του, τάς αγοράζει όλας. Τύλιζε
ταις και βάλε κι' ένα κουτί καψούλια.

Τό μικρόν δέ, α άμέσως έγεινε, ή δε παντοπώλις λα-

βούσα τό είκοσάφραγκον, τό όποιον ή Λυκογιάννης είχε θέ-
σει επί του γραφείου, επέστρεψε δέκα έννεά φράγκα και εί-
κοσι έκασοστά.

— Βλέπετε, είπε, δεν λογαριάζω της σφαιραις, του της
χαρίζω.

— Καλά, καλά, σ' ευχαριστώ από μέρους του.

Ο Λυκογιάννης ανοίξας τους όφθαλμούς του έμενεν ως
έν εκστάσει ένόπιον των τριών μεγάλων πενταφράγκων,
των τεσσάρων μονοφράγκων και των εξήκοντα έκασοστών
εις χαλκά νομίσματα, τά όποια ή παντοπώλις έθεσεν ένώ-
πιόν του. Προφανώς είχεν εκπλαγή επί τη μεταμορφώσει του
χρυσου νομίσματος του και εξήτει νά εξηγήσῃ πώς ένψ' έδω-
κε μικρόν τεμάχιον μεταλλικόν τῷ επέστρεφον άλλα μεγα-
λείτερα, διότι δεν εκαταλάμβανε καλώς ότι όλα τά επί
του γραφείου χρήματα άνήκον εις αυτόν.

Ο διευρμηνός αυτου τῷ έννευσε νά λάβῃ τά χρήματά του.
έπειτα του είπεν :

— Έλα!

Ο Λυκογιάννης τόν ήκολούθησεν.

Εις τήν άκραν του χωριου είσπληθον εις ευτελή κατά τό
φαινόμενον οικίαν, όπου εύρον γύναιον λυον τό πρόσωπον
παιδιου τριετούς ή τετραετούς καταρρωπωθέντος ύπό γλυ-
κίσματος εκ κοκκυμήλων και φωνάζοντος, ως νά είχον εκ-
δείρει τήν επιδερμίδα του.

Έν τούτοις, επί τῇ θέα του Λυκογιάννη ή μικρός φοβῆ-

υπολοδόχος σας, και το πράττω από τούδε, πρό της λήξεως της βουλευτικής περιόδου, διότι αισθάνομαι την ανήλικην ν' αντιλήσω νέας δυνάμεις εν της κυριαρχικής νύμων θελήσεως εις την επί τα πρόσω πορείαν μου κατά υπάς υπολειπομένης δύο επι συνόδους, και να διατηρήσω ημείων τον τό γόντρον του βουλευτικού μου αξιώματος, αφ' ου εινε γνωστόν ότι εν τω μέσω των δύο παρελθουσών συνόδων μετετοπίσθη η βάσις του κοινού ημών πολιτικού προγράμματος.

«Μεθ' υπερηφανείας βλέπουσι βεβαίως οι φίλοι των ελευθερών θεσμών, ότι και παρ' ημών το δικαίωμα του ελευθερώ εν υποίθρω συνέχεσθαι ήρχισε να προσλαμβάνη οσημέραι σπουδαιότητα, ένασκούμενον μετά συνέσεως και ηκοσμιότητας. Ωραϊον, τη αληθεία, το θέαμα λαού πάσης υτάξεως επί το αυτό συνεργομένου και εις ουδέν άλλο υπέκοντος, ελαττήριον η εις το του εθνικού αισθήματος.

«Αλλά και πρώτην ήδη φοράν ένασκειται το δικαίωμα υτού, παρά βουλευτικό προτιθέμενον να λογοδοτήση προς υτούς εντολεις του· τούτο δύναται να επιδράση επ' αγαθώ ητου συνταγματικού ημών βίου και να καθιερώση εθιμα διευκολύνοντα την λειτουργίαν του πολιτεύματος ημών, καθόσον τούτο εινε το πρώτον βήμα προς την συμμετοχήν του λαού εις την διεύθυνσιν των της πολιτείας. Έκ υδὲ της επικρατήσεως της πεφωτισμένης κοινής γνώμης υπέπει ν' αναμένωμεν την διόρθωσιν των παρ' ημίν κωλύων υχόντων. Παρατηρήσατε· πρώτην ήδη φοράν τελείται το πολιτικόν τούτο μυστήριον, επί του βωμού του οποίου καυλείται αυτός ο κυρίαρχος λαός να όρίση την εσωτερικήν και εξωτερικήν πολιτικήν της πατρίδος του. Και τίς νομίζετε κατά τούς τελευταίους τούτους χρόνους υπήρξεν ο υμέγας Ιεροφάντης του Ιερού τούτου βωμού; Αυτός δένδρος υτης ανθρωπότητος προστάτης, ο πράγματι μέγας τόν νούν

και την καρδίαν πολιτικός της Ευρώπης, ο άδολος και επιπλακρινή; φιλέλλη, ο πρωθυπουργός της Άγγλίας, ο Γλάδστον. Καίτοι υπέργηρος, καίτοι έχων όγκον ικανόν να υπερβάλη σύμπασαν την οικουμένην, και όμως δέν άμελει να έμφανίζηται ενώπιον των εκλογέων του και να εξηγή η προς αυτούς την πολιτικήν του.

«Εινε άλλθες, ότι ο Ρουσσώ παρεδέχθη, ότι ο λαός εινε πραγματικα κυρίαρχος κατά τας ημέρας της ψηφοφορίας προς εκλογήν των αντιπροσώπων του. Άλλά χωρίς να εξετάσωμεν αν τούτο συνάδει προς τας νεωτέρας ιδέας και την πισιτήμην, λέγομεν, ότι ο λαός εινε άλλθως κυρίαρχος, καθ' ην ημέραν οι αντιπρόσωποι αυτού πρό αυτού έμφανιζόμενοι δίδουσι λίγον περι της πολιτείας των. Και τω νύντι, τούτο θα ειπη αντιπροσωπικόν σύστημα, τούτο θα ειπη λαός ελεύθερος.

«Οσάκις βλέπομεν λαόν, του οποίου, οι μὲν νόμοι ναπό σκοτεινού χρηστηρίου εκδίδονται, οι άρχοντες ναούτο πολιτεύονται άφανεις και αποπέλαστοι, επίσης οσάκις βλέπομεν λαόν άγνοούντα τι δικαία του, είτε μη υδυνάμενον να εξελέγη τας πράξεις των άρχόντων αυτού, υδυνάμεθα ασφαλώς να ειπωμεν, ότι ο λαός εκείνος δέν εινε υλεύθερος, δέν εινε ο λαός, αν εδημιούργησεν η εθνική η υμών συνέλευσις. Αυτη εθνηκεν ως βάσις του πολιτεύματος υτην κυριαρχίαν του εθνους. Η κυριαρχία του εθνους ένασκειται δια των τριών εξουσιών. Το εθνος εντέλλεται τω υβασίλει, την νομοθετικήν κρατεί δι' εαυτό, την δικαστικήν ανέθηκεν εν μέρει εις ισόβιους δικαστάς, εν μέρει δε υκράτησε δι' εαυτό, δια τας δίκας, ως δι' ενόρκων δικάζει.

«Αλλά και υπό πρακτικήν έποψιν εινε χρησιμώτατον το υμέτρον τούτο της λογοδοσίας, η επιβαλλομένη υποχρέωσις εις τόν εντολοδόχον να παρίσταται ενώπιον του εντολέως· λαός θέλει αναγκάζει τόν βουλευτήν αδιαλείπτως

θείς έπαυσε κραυγάζων και διαρυγών τούς βραχίονας της μητρος του έτρεξε και εκρύθη υπό κλίνην.

— Να, γιατί ήρθαμεν εδώ, ειπεν ο συνοδεύων τόν Λυκογιάννην εις την γυναίκα. Τόν Λυκογιάννην και αν δέν τόν ήχετε ιδεί, τόν γνωρίζετε όμως, διότι συχνά ακούσατε τόν υνομά του. Χρειάζεται ένα κοιλόγραμμο παρούτι και τριάντα η σαράντα σφαίραις για το τουφέκι του. Χρήματα έχει να σας πληρώση.

— Βέβηκα, βέβηκα, αλλά...

— Μη μου λέτε πού δέν έχετε σφαίραις και παρούτι, δέν σας πιστεύω. Είς το σπήτι σου εινε η αποθήκη, όπου οι ελευθεροσκοπευται λαβαίνουν τα εφόδιά τους. Έχετε λοιπόν απ' εκείνο πού σας ζητούμεν.

— Μάλιστα, κ. Βερτώλ· αλλά πρέπει να ζεύρτε ότι δέν υπορώ να πωλήσω ό,τι ανήκει εις τούς ελευθεροσκοπευτάς. Έαν κάμω τούτο, ο άνδρας μου θα με στείλη υτό διάβολο.

— Έγώ θα υιλίσω τόν άνδρα σου και δέν θα σου πη τίποτε. Έπειτα ζεύρεις τί συνέβη χθές το βράδι εις Μαξείη;

— Α! μάλιστα, οι λησται οι Πρωσιάνοι.

— Έμαθες λοιπόν ότι ο Λυκογιάννης αυτός όλίγον ελειψε να σκοτώση ένα αξιωματικόν με μια γροθιά;

— Ο άνδρας μου μου το δηγήθηκε.

— Έγώ λοιπόν έμάντευσα τί θα το κάμη το παρούτι

και τας σφαίρας ο Λυκογιάννης, τα όποια θα του πουλήσετε. Θα τραβήξη κατά των Πρωσιάνων. Τώρα πλέον μη δισταίσεις, δέν παραβαίνεις καμμιά απαγόρευσιν, έχεις να κάμη; υ' ένα ελευθεροσκοπευτήν.

Τό γύναιον μη έχον πλέον τί ν' απαντήση υπεχώρησεν. Έδωκε την πυρίτιδα, τας σφαίρας και περιέκλεισεν εντός δέματος, ως και το άγορασθέν παρ' του παντοπώλου.

Ο Λυκογιάννης πληρώσας εξήλθε μετά του συντρόφου του, δούς ούτω εις την γυναίκα την ευκαιρίαν ν' αποτελειώση το λούσιμον του τέκνου της, το όποιον έμενε πάντοτε υπό την κλίνην.

Ο Λυκογιάννης έχων το δέμα υπό μάλης και το πυροβόλον επ' ώμων εισήλθεν εις το δάσος· επικαιρόμενος, ως να ήθελε να κατακτήση τόν κόσμον.

Ότε εύρεθη εν μέσω των βράχων του, πρώτη του σκέψις υπήρξε να δοκιμάση το όπλον του. Πληρώσας αυτό, καθώς ειχεν ήδη δείξει αυτός ο Ιάκωβος Γρανδεν, εσκοπευσε τόν κορμόν δρυός εξ άποστάσεως πεντήκοντα βημάτων και επυροβόλησε.

Τό όπλον ελειτούργει. Έκρεπε δε ήδη να εξετάση και την επιδεξιότητά του. Είς το μέρος, όπου ειχε σκοπεύσει, υπήρχον όπαι απ' άλλήλων απέχουσαι πέντε η εξ έκατοστομέτρων. Αί σφαίραι ειχον διέλθει τίν φλοιδόν και εισέδυσαν εις το δένδρον εις ικανόν βέθος.

Οι όφθαλμοί του Λυκογιάννη ήκτινοβόλησαν. Έπληρώσεν

αν' αναλογίζηται το σπουδαίον της εντολής του, και ότι υεστάλη εις την Βουλην ουχι προς εξυπηρέτησιν ιδίων συμφερόντων, άλλ' ως εις φρουράν προς φυλάξιν του συντάγματος, και να ελέγηη και περιστέλλη την εξουσίαν· ο υβουλευτης δέν εινε υπόχρεος ν' ακολουθήση όρισμένην εντολήν διδομένην αυτός υπό του λαού, άλλ' εινε ελεύθερος· να ρυθμίση τας σκέψεις και την πορείαν του κατά συνείδησιν και αναλόγως των περιστάσεων. Ως εκ τούτου δε υλόγω δηλαδή της ελευθερίας του, εινε υπεύθυνος προς λογοδοσίαν, όπως ο λαός μορφώση ιδέαν περι του αν πρέπει και εις το μέλλον να τόν αποστείλη. Αν δε επεζήτησε υτας ψήφους των συμπολιτών του επί τη βάσει προγράμματος, τούτο δέν εινε εντολή, άλλ' υπόσχεσις παρ' αυτού υδοθείσα, εκ δε της λογοδοσίας θα προκύψη αν ετήρησεν η υού την υπόσχεσιν του. Τι έπραξα ως αντιπρόσωπος του εθνους, τί δε ως αντιπρόσωπος της ιδιαιτέρας μου επαρχίας;

Τοιαύτη ήτον, εν περιλήψει η εισαγωγή του λόγου αυτού· μετά ταυτα δια μακρόν ανέπτυξε την πολιτείαν της Κυβερνήσεως από της ελευσεως αυτής εις την εξουσίαν μέχρι της εισαγωγής του προυπολογισμού κατά τόν παρελθόντα Νοέμβριον και την παρ' αυτής παραβίασιν των δύο κυριωτέρων λόγων, οίτινες συνετέλεσαν εις το να φέρωσιν αυτήν εις τα πράγματα, τούτέστι του ζητήματος του ταμείου των θηδών, και του ζητήματος των οικονομικών, και της βαρείας φορολογίας του ελληνικού λαού.

Δεν ήδυνάμην να φαντασθώ, ειπεν, ότι επί τοςούτον ήδυνατο να παλινωδήση η Κυβερνησις, ήτις υπό τώσας εξαιρετικές περιστάσεις ανήλθεν εις την διοίκασιν των πραγμάτων επί τη ρητή υποσχεσει να πατάξη το έγκλημα και ν' ανορθώση την βασιλείαν των νόμων. Δέν ήδυνάμην να παροδεχθώ ότι άνδρες εξοχοι και διακεκριμένοι, απολαύοντες

της άπεριορίστου υπολήψεως των συμπολιτών των, άνδρες, οίτινες και κατά το 1875 κυβερνήσαντες την χώραν έφάρμοσαν μετά θάρρους την αρχήν της δικηρίσεως των εξουσιών, αποδειξαντες ότι επεζήτησαν την εξουσίαν ουχι χάριν της εξουσίας, άλλ' υπερ του εθνικού καλού, άνδρες ανατροφής ήθελον διανοηθη ν' αποπλανήσωσι τόν ελληνικόν λαόν, και να μεταχειρισθώσι την αδικίαν ως μέσον προς κατάληψιν της εξουσίας, αδιαφορούντες και περι του τόπου των και περι εαυτών.

Μετά ταυτα όμίλησε και περι του μεθοριακού ζητήματος και περι όλων των σχετικών ζητημάτων των αναπτυχθέντων κατά την παρελθούσαν σύναδον και κατά την αρχήν της παρουσίας, έψεξεν ιδίως την εφαρμογήν του νέου νομισματικού συστήματος και το σύστημα της σπατάλης το εισαχθέν δια του νέου προυπολογισμού, συνέπεια του οποίου υπήρξεν η επιβολή φόρων καταθλιπτικών και δυσαναλόγων προς την οικονομικήν κατάστασιν της χώρας.

Είς την επομένην όμιλίαν του θέλει αναπτύξει τα περι φόρων και τας αρχάς υπό τας όποιας δέον να συνταχθή η αντιπολίτευσις.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Βέριον, 7/19 Απριλίου

Πλέομεν εις κύματα χρυσοϋ και άργύρου· τα μέχρι τούδε άπδη την ύψιν τραπεζογραμματία καθίστανται αίφνης επι-

εκ νέου το πυροβόλον του πάντοτε μετά των αυτών προφυλάξεων, άλλ' δέν επυροβόλησε πλέον. Δέν ειχε πλέον ανήλικην να δοκιμάση την επιδεξιότητά του. Έπειτα δε ενόμισεν ότι δέν ήρπειλε να εξαντλή τα πολυεφόδιά του παίζων.

Από της επιούσης ήρξατο ενεδρεύων ότε μὲν προς τούτο, ότε δε προς το άλλο μέρος. Ανέλαβε να επιτηρήη τας δύο όδους, αίτινες άγουσιν εις Μαρτίλ, την όρεινήν, ήτις δέν άπειχε διακόσια μέτρα από του φαιού λόφου και την παροχθιον μεταξύ του Φρου και της άκρας του δάσους.

Την τετάρτην ημέραν επετήρη το όροπέδιον ενεδρεύων όπισθεν βράχου εις άπόστασιν τεσσαράκοντα η πενήκοντα βημάτων επί της όδου. Μακρόθεν ιδών δύο ούλάνους προσκόπους προηγουμένους μικράς ήλης, ήτις έμελλε να ποιήση η εποίνησεν άγχαρίας, έλαβε το πυροβόλον του και στηρίζας επί χαραγής βράχου περιέμενον.

Ότε οι ίπποις έφθασαν άπέναντί του εκένωσε και τα δύο στόμια του όπλου του. Και οι δύο έπεσαν. Οι ίπποι καταπονθέντες ώρμησαν προς τα πρόσω και κατήλθον ταχύτατα τόν γήλορον.

Ο Λυκογιάννης ήνωρθώθη, εξήγαγε κραυγήν θριάμβου και εγένετο άφαντος όπισθεν του φαιού λόφου. Μετά εν τέταρτον της ώρας οι Πρωσοι ανήγειραν τούς στρατιώτας των, ο μὲν ήτο νεκρός, ο δε επικινδύνως τραυματισμένος. Ημέρας τινάς βραδύτερον επί της παροχθίου όδου εις

γερμανός στρατιώτης επιπτε θανασίμως βληθείς. Σπανίως στρατός πολέμιος, κατά το μάλλον η ήττον πολυάριθμος, διήρχετο δια της μιάς η της άλλης όδου, χωρίς να περιπέση εις ενέδραων. Οι Πρωσοι δέν έρριψαν υδύναμον πλέον προς το μέρος του δάσους και προς τα μέρος των βράχων άνευ μεγάλων προφυλάξεων.

Ο προσβάλλων αυτούς πάντοτε εξ άπροόπτου εις πάσαν ώραν της ημέρας απέβαινε δι' αυτούς εκ των φοβερωτέρων και τρομερωτέρων πολεμίων, καθόσον ήτο ασύλληπτος.

Τίς λοιπόν ήτο ο αυθάδης ούτος πυροβολητής, ο υσσάλος ούτος και άόρατος άτακτος, όστις έφαινετο πανταχού παρών και δέν έφαινετο ούδαμού;

Υδού δια ποίους λόγους δέν υπήρξεν εν τη επαρχία Γάλλος πατριώτης ικανός να προδώση τόν Λυκογιάννην. Δυστυχώς όπως και άλλαχού και εις τα Βόσγια υπάρχουσιν άνθρωποι εις ους η «εθνική τιμή» ουδεμίαν έχει σημασίαν.

Ημέραν τινά, όπως κρατήση ήππον τινα, τόν όποιον οι Πρωσοι στρατιώται ήθελον ν' άγγαρεύσουν, εις χωρικός, κακής άλλως απολαύων υπολήψεως, κατήγγειλε τόν Λυκογιάννην και έδειξε τόν φαιόν λόφον, όπου διέμενον ο άγγριος.

Ο συκοφάντης, ο προδότης έλαβε την άμοιβήν του άφελθι αυτός ο ήππος.

(Ακολουθεί)

θυμητά, τὸ δὲ διακαῶς ἐπιθυμηθὲν μεταλλικὸν χρῆμα ἤρ-
χισεν εὐθὺς εὐθὺς νὰ μᾶς σπᾶ τῆς σακκούλαις. Καί ἰδοὺ ἡ
Ἰταλία νομισματικῶς ἀφωμοιμένη πρὸς τὰ λοιπὰ μεγάλα
καὶ ἐμπορικὰ κράτη τοῦ κόσμου.

Χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν, ἐαρινὰ ἄνθη, ὑμνιαίου ἄσματα, πα-
νηγύρεις καὶ ἐορτάς, ἰδοὺ τί παρουσιάζει σήμερον ἡ Ἰταλία.
Ἡ Ρώμη θὰ ἐνθυμηθῆ καὶ πάλιν τὰ λαμπρὰ τῆς χρόνια,
περιβαλλομένη ἐθνικὴν ἐορτάσιμον ἐνδυμασίαν ὑπὲρ τῆς
βασιλικῆς δυναστείας, ἡ ὁποία κατέχει τὴν πλειοψηφίαν
τῶν καρδιῶν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τούτου. Τῶν ἐορτῶν τού-
των ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ πρίγκηπος Θωμᾶ, σὰς ὑπόσχεμασι
σύντομοι περιγραφῆν.

Ἡ κυβέρνησις ἐλάβε προχθὲς ἐν τῇ βουλῇ ἰσχυρὸν καὶ
ἀπρόοπτον κτύπημα. Τὴν προτεριάν μετὰ θυελλώδη συ-
ζήτησιν, καθ' ἣν πολλοὶ ῥήτορες ἐκ τῆς κατακερματισμέ-
νης ἀντιπολιτεύσεως ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
ναυτικῶν Ἀκτωνος, μέλους ἀσθενοῦς τοῦ ὑπουργείου, οὗ ἡ
θέσις λυσσώδως ὑποβάται καὶ ὑπονομεύεται ἐν τῇ ἐπακο-
λουθησῆτι ὀνομαστικῇ ψηφοφορίᾳ ἐξεδηλώθη φαινόμενον τι
σπάνιον εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικά. Ἡ πλειοψηφία ἐ-
δωκε ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν ὑπουργόν, καὶ ἐν τῇ πλειο-
ψηφίᾳ ταύτῃ ὤφθησαν συγκαταλεγόμενοι αὐτοὶ οἱ ὀρμητι-
κώτεροι ἀντίπαλοί του, ἐνῶ ἐξ ἄλλου μεταξὺ τῶν καταψη-
φισάντων ἐτάχθησαν τινες τῶν ὑπουργικῶν, δυσπιστήσαν-
τες πρὸς ἀμφιδόλου τινὰς ἐξηγήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ
Δεσρέτη. Προχθὲς ἐν δευτέρᾳ μυστικῇ ψηφοφορίᾳ ὁ ἀριθμὸς
τῶν φίλων τοῦ ὑπουργοῦ αἴφνης ἠλαττώθη κατὰ πολὺ, ἀυ-
ξηθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταψηφισάντων αὐτόν. Τὸ ἀπο-
τέλεσμα δὲν ὑπῆρξε καταδικαστικόν, ἀλλ' ἡ διαφορὰ τῆς
πλειοψηφίας εἶνε τοσοῦτον μικρὰ, ὥστε διεκνήρυχθη ἤδη ὅτι
αἱ βᾶσεις τῆς κυβερνήσεως ἐκλονίσθησαν.

Ὁ τύπος φωνάζει, ὁ μὲν κατηγορεῖ τὸν δὲ ὡς ὑπαίτιον
τῶν ἥμισυ σοβαρωτάτων φαινομένων—ὅλοι ἄνευ διακρί-
σεως κομματικῆς χροιάς—συμφωνοῦσιν ὅτι αἱ ἐν τῇ βουλῇ
πολιτικαὶ ὁμάδες ἐκπίπτουσιν εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἔθνους δι-
δοῦσαι τὸ θέαμα ἀνθρώπων, οἵτινες ἰδιωτελῶς καὶ οὐχὶ ὑπὲρ
τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐκεῖ μάχονται κατ' ἀλλήλων.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὅλα ταῦτα εἶνε τεκμήρια τῆς ἐπικρα-
τούσης μεταξὺ τῶν κομμάτων συγχύσεως καὶ πολὺς και-
ρὸς, καὶ πολλὰ κυβερνητικὰ κρίταις θὰ διαδεχθῶσιν ἀλλή-
λας πρὶν ἢ τὰ κόμματα ταῦτα διακριθέντα ἐπιτροψίωσι τὴν
καθαρῶς συνταγματικὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ
πολιτεύματος.

Α. Γ. Η.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθ' ἐκάστην Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς αὐριον μέχρι νεωτέ-
ρας γνωστοποιήσεως ἡ πρώτη ἀμαξοστοιχία θέλει ἀναχωρεῖ
τὴν πρωίαν εἰς Πειραιῶς τὴν 4.35, ἐξ Ἀθηνῶν δὲ τὴν 5.
(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Σιδηροδρόμου)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

τοῖς ἡμετέροις πελάταις καὶ τῷ κοινῷ ὅτι τὸ παρὰ τοῖς
Χαυτείοις ὑποκατάστημα ἡμῶν, τὸ ὑπὸ τῶν **υἱῶν Κεφα-
λοπούλων** διευθυνόμενον, δὲν πωλεῖ τὸν γνήσιον τῆς ἡμε-
τέρας ἐταιρίας οἶνον, ἀλλὰ νοθεύει αὐτόν δι' ἄλλων οἴνων.

Γ. Ἀμπαζόπουλος καὶ **Σα.**

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Π. ΓΟΥΔΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

- Δευτέρα** ὥραν 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀίγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Κατάκωλον, Μάραθρον, Πύλον, Κορώνην, Νησίον, Καλάμας, Γύθειον, Λεωνίδιον Σπέτσας, Ἰδραν καὶ Πειραιᾶ.
- Δευτέρα** » 6 π. μ. Δι' Αἴγιον, λουτρὰ Μεθώνων Πόρον, Ἰδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος, καὶ Ναύπλιον.
- Τρίτη** » 7 π. μ. Ἀχέριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, Λίμνην λουτρὰ Λιδιησῶν, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ἰσθμιοὺς, Ἀλυρὸν καὶ Βόλον.
- Τετάρτη** » 6 π. μ. Δι' Αἴγιον, λουτρὰ Μεθώνων, Πόρον, Ἰδραν, Σπέτσας, Χέλιον καὶ Ναύπλιον.
- Παρασκευὴ** » 6 π. μ. Ἰδραν, Σπέτσας, Λεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Πύλον, Μάραθρον, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
- Παρασκευὴ** » 6 μ. μ. Δι' Ἀχέριον, Ἀλιβερίου, Χαλκίδα, λουτρὰ Λιδιησῶν, Στυλίδα καὶ Βόλον.
- Σάββατον** » 6 π. μ. Δι' Αἴγιον, λουτρὰ Μεθώνων, Πόρον, Ἰδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον,

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

- Δευτέρα** 8 μ. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθρον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
- Τρίτη** 8 π. μ. Διὰ Κορίνθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.
- Τρίτη** 8 μ. μ. Διὰ Σύρον.
- Πέμπτη** 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.
- » 8 » » Σύρον
- Σάββατον** 8 π. μ. Διὰ Κορίνθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἐσπέραν.
- Σάββατον** 7 π. μ. Διὰ Χαλκίδα, Στυλίδα καὶ Βόλον.